

[Drachmann.]

det har kostet og vil koste dette Land, at vi lod haant om alle Advarsler udefra, og at vi ikke i Tide indstillede ogsaa vor Toldpolitik efter dette, som Handelsminister Runciman saa træffende kalder „en ændret Verden“. Jeg skal afholde mig fra blotte Postulater, men vil kun ved en almindelig Gennemgang af Traktaten tillade mig at vise Rigtigheden af det, jeg fremfører, idet jeg stuttelig skal komme ind paa visse mere principielle Betragtninger og ogsaa omtale den Lære, som efter det konservative Folkepartis Formening kan og bør drages af denne Sag.

Jeg skal da til dette Øjemed dele Traktaten i to Dele, saaledes som den jo ogsaa er delt i Opstillingen fra Ministeriet og forelagt denne høje Rigsdag, nemlig det, vi opnaar, og det, vi yder.

Det, vi opnaar, vedrører næsten helt og udelukkende Landbrugets Omraader, medens Ydelserne lige saa udpræget ligger paa Industriens Felter. Alligevel vil det være meget forkert at tro, at denne Traktat skulde repræsentere nogen særlig straalende Sejr for det danske Landbrug og dets Interesser. Tværtimod tror jeg, at Traktaten i sig selv og de Perspektiver, den aabner, maa opfordre til at stemme Tonen ned, og for saa vidt har da ogsaa den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der var Ordfører for Venstre, anlagt en Tone, der var væsentlig mere kritisk end den halvt religiøse Tilslutning, som fremkom fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, hvis Ønske om, at den højtærede Udenrigsminister ogsaa maatte kunne forbedre Verdensforholdene efter at have forbedret de dansk-engelske, vi selvfølgelig alle kan slutte os til, dog med graduerede Følelser i vort Hjerte med Hensyn til, om det vil lykkes i nogen særlig udpræget Grad.

Baade Traktaten i sig selv og, som jeg fremhævede, de Perspektiver, den aabner, gør, at man ganske klart og aabent bør se Sandheden, som den er. Og Sandheden er, at her er det officielle Stempel paa, at det danske Landbrug er bragt ind under Begrænsningens Lov og vel at mærke bragt ind under denne Begrænsningens Lov udefra, jeg vil ikke sige: ved Magtsprog, det

kunde blive oversat ved: Diktat, men lad mig da sige: ved Traktat udefra.

Og jeg lader da denne Traktat tale sit eget Sprog. For Bacon er der tilsikret os Toldfrihed, og dette maa man selvfølgelig lægge meget stor Vægt paa; men i og for sig var denne Toldfrihed allerede forud for Traktaten proklameret som den engelske Regerings Standpunkt, og i og for sig er jeg da bange for, at man ikke kan fremstille dette som nogen direkte Indrømmelse til os. Men selvfølgelig skal jeg meget gerne give Udtryk for, at en saadan Sikkerhed har sin Værdi. Altsaa, der er tilsikret os Toldfrihed. Hvad en Kontingentering angaar, tilsikres der os en Procent af 62, men det er dog en noget problematisk Indrømmelse, naar man ser hen til, at vor Andel i det engelske Marked i 1932 udgjorde 65,7 pCt.

For Smørrets Vedkommende bliver den nuværende Told af 15 sh pr. cwt bunden. Det er selvfølgelig ogsaa en Fordel, men det vilde unægtelig have været en større Fordel, hvis den var blevet nedsat. Dette er ikke Tilfældet, lige saa lidt som Toldfriheden for Smørret fra Kolonierne og Dominions bliver ophævet, altsaa Forskelstolden ændret. Og dertil kommer, at hvis en Kontingentering bliver gennemført, vil Importen fra os blive begrænset til 2,3 Mill. cwts, medens den i 1932 var 2,58 Mill., og jeg tror, alle vil indrømme — og ogsaa den ærede foregaaende Taler har været inde derpaa —, at dette er en Sag, der er dobbelt alvorlig, fordi man vistnok maa erkende, at en Kontingentering af Smørproduktionen vil blive en meget vanskelig og indviklet Sag. Selv om vi efterhaanden paa Hjemmemarkedet bliver Specialister i at kontingentere og regulere — modsat visse tidligere Teorier o. s. v. —, tror jeg, alle landbrugsyndige er enige om, at man her vil blive stillet overfor ret indviklede og, som sagt, meget vanskelige Problemer.

Baggrunden for Smørspørgsmaalet er, at Kolonilandene og Dominions i Løbet af ganske faa Aar har sat deres Smøreksporth til England meget stærkt op, nemlig fra 3 Mill. cwts til 4,3 Millioner i Løbet af Tidsrummet 1930 til nu, og saaledes som Traktaten er affattet og Forudsætningerne lagt til Rette, maa vi regne med, at vor Smøreksporth ved en Kontingentering bliver skaa-